

L'hoal, 16 - V - 57

Bona nit Dr. Vicens:

Veig que aquesta vegada s'ha indignat de veritat, i no sembla amb justícia.

2) m'interessa especialment aclarir que en la meua observació respecte a la Biografia de Pere III pel Sr. Toris la paraula proccés no tenia cap intenció de premissió comercial, sinó que era emprada en la seva acceptació popular barcelonina de "ballada" i tradueix simplement els meus dubtes respecte a què el Sr. Toris (bonest aficionat de qui mai no m'he molestat en llegir res, ni veure ber-ho) tingui res de nou a dir, ~~com sempre~~ ^{contràriament a} allò que - suposo - s'entendé amb en Llubern. Estic ben lluny de voler posar-me a jutjar els seus afers comercials, que no m'interessen en absolut (i prou feina tinc amb els meus!).

b) Segueixo creient que el semi-
nari no està a l'altura. I la meua
actitud és simplement la desespera-
ció de qui sap que d'aquí a un
parell de mesos deixarà aquestes
biblioteques britàniques i ja no
veurà més el "Journal of the R
Statistical Society", ni els "Volums
del "Harvard Economic Studies",
ni les publicacions d'història
econòmica fetes a Amèrica pel
National Bureau of Economic
Research i pel Bureau of Agri-
cultural Economics. Ni sabrà que
es publiquin llibres com l'"Agricul-
tural Ecology" d'Arzi, ni s'entendrà
del que fan els investigadors sovi-
tics. Ni podrà entrar en una li-
breria i comprar la traducció
anglesa del llibre de Hobbman
sobre la indústria britànica (1700-1950)
o la 7ª edició del de Knowles so-
bre França, Alemanya, U.S.A. i Rússia
i el seu progrés econòmic al XIX.

Dubto que entengui el perri-
nisme que produeix la idea de
que^x, en el futur, ja no veuram
el món més que per l'esletxa

de les revistes i que cada any (2
que passi seria un any més d'enderri-
ment. Això no és cap drama per
a un medievalista, que pot viure
sobre els seus vells verguinis, amb
les "Lèoniques" i el "Barca"; però
per a treballar sobre els segles XIX i
XX és tràgic. Treballo molt més
que porté no es pensa; però la idea
que quan torni a la tribu portaré
unes quantes rodes de boles artifi-
cials per a endarrerar els antics
no em satisfà, sinó que penso:
"Amb 506 anys d'estudi intens,
molt esforç i amb informació ben
extensa podries arribar a fer alguna
obra útil per al país, simplement
com algun d'aquests "occasional
papers" que publica el NBER a Nova
York ("The growth of physical capi-
tal in agriculture, 1865-1950" de Tostele,
per exemple). Però com que de tot
això no tindràs res més que l'esforç
(que és l'únic que pots posar per tu
mateix) no podràs res i, el que és
pitjor, recordaràs el teu sistema de
perspectives hispàniques i et sentiràs
ben satisfet".

c) Vetoci el meu nihilisme: la consciència que, si a Madrid estan endorrint de 150 anys, nosaltres ho estem de 75 i l'angoixa de sentir-se tan mal preparat per a fer res.

d) Però el que em sap més greu és que vostè no és capaç d'entendre que en la meua actitud crítica davant les persones i les coses, no hi ha ni gota de menyspreu, sinó realisme i acceptació. Que m'agrada conèixer la gent tal com són, amb tots els seus defectes i les seves qualitats, però a acceptar-los així. Però, per a poder fer això cal molta més valentia moral que per a simular que es creu en les ficcions convencionalment admeses. És així, quan jo faig una observació sobre el llibre de "Sánchez-Ramos" en què no hi ha més actitud que la de l'expectador que ho mira amb un cert humor, vostè ho presa com una insinuació malevolent. Que hi barem! No tinc la més mínima intenció de justificar-me.

A vostè li envio dues gràfiques amb uns comentaris.

El Saluda,

Josep Fontana